Těla a Krve Páně
ANGELUS
23. červen 2019
Číslo 25.
Ročník XIV.
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj, praví Pán.

1. čtení: Gn 14,18-20 2. čtení: 1 Kor 11,23-26
Ev.: Lk 9,11b-17

Žl 110 **Ty jsi kněz navěky podle Melchizedechova řádu!**

Slavnost Těla a krve Páně

Církev žije z eucharistie a v rozmanitých formách zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!" (Mt 28,20). V eucharistii se církev raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují v tělo a krev Pána. Když o Letnicích církev, lid nové smlouvy, začala své putování k nebeské vlasti, Nejsvětější svátost nadále pravidelně doprovázela její dny a naplňovala je důvěryplnou nadějí. Kristus nám skrze přijímání svého těla a krve předává také svého Ducha.

Eucharistická oběť je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. „Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista

samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem Svatým oživované a oživující, dává lidem život". Proto církev stále upírá svůj pohled na Pána ve Svátosti oltářní, v níž odhaluje plné vyjádření jeho nesmírné lásky.

Ten, kdo se živí Kristem v eucharistii, nemusí čekat na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako prvotinu budoucí plnosti, která pojme člověka v jeho úplnosti. V eucharistii totiž dostáváme také záruku tělesného vzkříšení na konci světa: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den" (Jan 6,54).

www.pastorace.cz

KOUTEK PRO DĚTI

12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (23. 6. 2019)

Evangelium Lk 9,18–24

Tipy pro aktivitu doma

Milí rodiče, milé děti, Ježíš byl opět o samotě se svými učedníky a zeptal se jich, za koho Ho lidé mají? Také dal ale učedníkům otázku na tělo: za koho ho pokládají oni – ti, kteří Mu byli nejblíž, ti, kteří se s Ním modlívali, ti, kteří viděli Jeho mocné skutky a znamení. Petr odpověděl: „Za Božího Mesiáše!" Ježíš jim důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali. Co to vlastně znamená? Mesiáš je zachráncem, tedy tím, kdo nás přišel vykoupit ze hříchů.

Připravte si: kartičku, tužku či pero a Bibli nebo daný úryvek evangelia.

Když se Ježíš ptal svých učedníků, Petr Mu odpověděl velmi správně. Pokud si nejste Petrovou odpovědí jistí, znovu si přečtěte dnešní úryvek Lukášova evangelia a onu správnou odpověď tam dozajista najdete. Ježíš, jako Zachránce, přišel na tento svět pro všechny lidi. My se dnes můžeme zamyslet nad tím, jestli bychom i my dokázali někoho zachránit, někomu pomoci či se někoho zastat. Povídejte si s dětmi o různých situacích mezi jejich kamarády ve školce či ve škole a zkuste se jich zeptat, jak by měly správně reagovat, aby jeden druhému pomáhali.

Eucharistie - podvod?

Svědectví: Eucharistie jako světlo a síla pro každodenní život ve světě.

Na první svaté přijímání jsem se ve svých devíti letech velmi těšila: „Musí to být něco krásného a určitě je to taky dobré!" Měla jsem ráda náboženství, milovala jsem tajemství a byla jsem velice mlsná a nadcházející událost slibovala zážitek ve všech těchto směrech. Krásně mě nastrojili, všichni se tvářili slavnostně, kostel byl ještě krásnější než jindy, všechno mě dojímalo. Ale chutí hostie jsem byla zklamaná, nemělo to ani chuť chleba, v první chvíli mi to přišlo jako nějaký další podvod na nás dětech. To by ale přece náš pan farář neudělal. Po chvilce jsem se spokojila s tím, že tajemný význam této chvíle je důležitější než dobrá chuť na jazyku. I když jsem byla poučena, že přijímám Tělo Páně, přece jen jsem si Pána Ježíše spojovala spíš s tím, co mi o něm vyprávěli nebo četli, než s tím, co mi bylo podáno. Z tohoto dne nemám žádnou památku, ani si nepamatuji jeho datum.

Uplynula léta. Musela jsem si projít svým odklonem od žité víry k tzv. „normálnímu" životu bez Boha, v něhož jsem sice nějak věřila, ale jehož přikázáními jsem se nechtěla moc řídit. Jenom jedno mi zůstalo: víra, že Bůh je dobrý, protože skutečná síla je vždycky laskavá. Dojímala mě taky Panna Maria, ta zvláštní dívka. A taky krása chrámů a jejich uměleckých děl. Občas mě to k nim táhlo.

Pak přišel návrat. Zpočátku pozvolný, pak najednou dramatický a jednoho dne stála zatoulaná ovce před knězem a mohla znovu přijmout svátostného Krista. Toto svaté přijímání si pamatuji i s mnoha detaily onoho dne jako veliký svátek a jeho výročí pro sebe vždycky tiše oslavuji. Bylo to 8. května 1996. Ani jsem moc nevnímala, že je to mariánský svátek, celé moje myšlení bylo obráceno k tomu, že mi bylo všechno odpuštěno, že mohu jít ke svatému přijímání a že jsem zase opravdovou členkou církve. A byla jsem rozhodnuta, že tuto výsadu už si vzít nedám.

Toto přijetí Nejsvětější svátosti se v dalších několika dnech ukázalo být branou k řetězu milostí, které mě nesly dál a dál, či spíše blíž a blíž k branám kontemplativního kláštera. Postupně jsem začala mít pocit, jakoby mě řídila nějaká neviditelná ruka. Jakmile jsem si s něčím nevěděla rady – ať už se to týkalo víry nebo každodenních povinností – vzápětí mi přišla odněkud odpověď: z novin, z rádia, při homilii, z hovoru přátel; sotva jsem se dostala do nějaké nesnáze nebo rozhodování, už mi přicházela pomoc nebo mi bylo téměř bez mého úsilí nabídnuto východisko. Byla jsem na nějaké cestě, ale netušila jsem ještě, kam vede. Trochu mě to těšilo, trochu uvádělo do zmatku.

Na poděkování za jednu z velkých přijatých milostí jsem začala chodit denně na mši svatou. Nejčastěji k premonstrátům do strahovského kláštera. Každodenní přijímání bylo z mé strany potvrzením věrnosti Bohu a církvi, ale neprožívala jsem je ještě jako společenství s Pánem. Posun na této cestě nastal jednoho pošmourného prosincového dne. Myslím, že padal sníh s deštěm, čekala jsem na tramvaj a kolem mě se sunula řada aut. Mezi nimi jedno obyčejné autíčko, snad stará škodovka, s vysunutou anténou, na jejímž vrcholku zářil červenooranžový balónek. A mně to najednou připomnělo velmi zvláštní zážitek z nedávné doby – podivné vycházející slunce. Vzpomínka na toto slunce mě nutila sledovat, kam míří ten balónek. Ztratil se mi poblíž malostranského kostela svatého Josefa. Nevím, jestli jsem vůbec kdy byla uvnitř; napadlo mě vzít za kliku. Bylo otevřeno. V kostele bylo šero, jen na hlavním oltáři zářila nasvícená monstrance s Nejsvětější svátostí. Nikdy a nikde tak nezářila jako tehdy ve ztemnělém domě svatého Josefa. Nevím, jak dlouho jsem tam byla. Ta chvíle ale byla zlomová; naučila jsem se ctít ve chrámu živou přítomnost skrytého Boha. Dověděla jsem se, že je zde stálý výstav Nejsvětější svátosti a od té chvíle jsem sem občas zašla, zvlášť ve chvílích nějakého rozhodování. Mše svaté byly nejkrásnější na Strahově, ale adorace byla nejkrásnější zde. Objevovali se tam skoro stále stejní lidé, turista tam naštěstí málokdy zavítal. Vděčím těm chvílím za mnoho, kéž nikdy nepřestane Pán přitahovat své věrné do tohoto kostela. Velice bych si přála, aby kostely byly zase otevřené aspoň po dvě až tři hodiny denně. Jak má člověk objevit Boha, když to, co o něm mluví, je dáno pod zámek? A jak má vytrvat v lásce k němu, když ji nemůže živit setkáváním? Láska roste i krátkými pohledy. Podle mé zkušenosti si Pán cení těchto malých pozorností z naší strany; prosím všechny, kdo ho hledají, aby na tuto cestu nezapomínali.

Na závěr ještě jednu vzpomínku z menšího moravského města. V době, kdy už jsem toužila po klášterním životě a cítila se být vyznamenávaná Božími milostmi, jsem tam při jednou mši svaté seděla vedle nějaké staré, už bělovlasé ženy. Neznaly jsme se a vlastně jsem si ji ani neuvědomovala. Až při pozdravení pokoje. Zvedla ke mně tvář s tak nádherným zářivým pohledem, že jsem až užasla. Čisté zářící oči, nepatrný úsměv. Pohled, který nebyl ani naivní, ani se nesnažil zalíbit; plný klidné vnitřní radosti. Čím asi žila? Co jí asi Pán dal poznat? Vedl ji cestou milostí nebo jí dal Milost žít vždycky podle jeho vůle? Časem jsem si všimla její přítomnosti na církevní slavnosti v jiném městě. Nenápadná, myslím, že jsem ji s nikým nevídala. Dodnes je pro mě symbolem svatých všedního dne, i když o ní vlastně nic nevím. Jen to, že chodí do kostela a že její oči září radostí. Kéž náš milovaný Ježíš Kristus skrze společenství s ním nám dá také tak čisté oči a rozsvítí nás pokojnou radostí.

*Sestra premonstrátka z Doksan, **www.pastorace.cz***

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 23. 6. do 30. 6. 2019

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Těla a Krve Páně **23. 6.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, živou a † rodinu a Marii Smrčkovou
	Špičky	**8:00**	Za živé a † farníky
	Černotín	**11:00**	Na úmysl dárce
	Bělotín	**11:00**	Za dvě těžce nemocné osoby a jejich rodiny
Pondělí **24. 6.** ***Narození sv. Jana Křtitele, slavnost***	**Špičky**	**16:30**	*Volná intence*
	Hustopeče	**18:00**	Za † Františku Zemánkovou a živou rodinu
Středa **26. 6.** *sv. Jan a Pavel*	**Černotín**	**17:30**	Za † Antonína Šnejdrlu, manželku, sourozence z obou stran a na poděkování PB a PM za dar života
Čtvrtek **27. 6.** *sv. Cyril Alexandrijský*	**Bělotín**	**17:30**	Na poděkování
Pátek **28. 6.** ***Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, slavnost***	**Hustopeče**	**18:00**	Za † Pavla Jambora, otce, s prosbou o Boží pomoc a ochranu PM, dvo a za † rodiče Jamborovy, Štaffovy, živé a † z těchto rodin a za † Jaromíru Rýparovou a rodiče
			Volná intence
Sobota **29. 6.** ***sv. Petra a Pavla, slavnost***	**Černotín**	**17:30**	Za † manžela, syna, rodiče, dvo a živou rodinu
13. neděle v mezidobí **30. 6.**	**Hustopeče**	**8:00**	Na úmysl dárce
	Špičky	**9:30**	*Volná intence*
	Bělotín	**11:00**	Za † rodinu Vychodilovu, dvo a rodinu Zábranskou

Ohlášky:

✓ Varhanní koncert proběhne v neděli 23. 6. v 16 hod. v kostele ve Špičkách. Vystoupí Anna a Ondřej Muchovi.

✓ Koncert „Alleluja" se uskuteční v neděli 23. 6. v 18 hod. v kostele v Hustopečích. Vystoupí chrámový sbor Hustopeče nad Bečvou a další. Bližší informace na vývěsce.

✓ Modlitební společenství bude ve čtvrtek v 19 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.

Tel. Na faru: mobil: **733 741 614**

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/